

ilk yar'larımızın sevgili dostları

Bu akşam size bir aydır vermek istediğimiz haberi
güzel bir şekilde verebiliyor olmanın sevincini yaşıyoruz...
Dınar Eğitim Gönüllüleri Derneğinin düzenlediği Küçük Kalemler
öykü kitabını proje dönüşü yorgun olmama rağmen
hepimiz hemen okumuştuk,
hatta bazı gönüllülerimize verilememiştii bu kitap,
gönüllülerimizin arasında kıskançlık bile oldu,
birkaç kez okuyanlar da...
Öğretmenlerimiz, öğrenciler, hepimiz okumalıyız...
Bu KİTABI AŞAĞIDAKİ BAĞLANTIDAN İNDİREBİLİRSİNİZ
(Mehmet Hocamıza, Dınar Eğitim Gönüllüleri Derneğine çok teşekkür ederiz)
Elif Nur un öyküsü
http://www.ilkyar.org.tr/dergi/Elif_Nurun_Oykusu.pdf

Bu haberler ilgili şöyle bir güzellik de var,
birincilik kazanan öyküye adını veren Elif Nur'un öyküsünü
bir YBO'lu yazdı... Sevgili Semiha ile görüştük...
Sesindeki titreşimden heyecanı anlaşıyordu...
Bütün ilk yar'larımızın hepsinin öyküleri çok güzel yazılmış,
hepsini ayrı ayrı tebrik ediyoruz... Semiha 2 sene önce gittiğimiz
bir YBO'dan bir öğrenci olması ayrıca hepimizi sevindirdi,
diğer YBO'lardan da benzeri başarılar gelmesi dileğimiz...
Elbette bu hikayelerdeki insanı titreşimlerleri yazan küçük kalemler
hepimize en önemli ödül; çünkü böylesine güzel insanların
geleceğimizde yer alacağını hissetmek gurur verici...

Bu akşam başka bir güzellik daha var... O da sevgili Hilal'ın
o 3. sınıfta kucakladığımız Hilal'ın bir üniversite öğrencisi
olarak projeye katılması ve onunla ilgili yazdığı notları
sizlerle paylaşıyor olmamız... Herhalde ilk yar'larımızın böylesine gelişmekte
olduklarını hissetmekten daha güzel birşey olamaz...

Bunların hepsi desteklerinizle gerçekleşiyor,
Selam sevgi ve saygılarımızı yolluyoruz...
İLK YAR

Kendilerini Değersiz Kılıp

Heyecandan uyuyamıyordum.

Aksi gibi de, her zaman geçen saatler bugün hiç geçmek bilmiyordu.

Sonunda sabah oldu ve bir ilkyar yolculuğu başladı.

Evet sonunda en büyük hayalime giden yolda ilerliyorum.

Ve sonunda Bilim Otobüsüne bindim.

Benim ben olmamı sağlayan o güzel insanların içine girdim.

Onları tanıdığımda daha 3.sınıftım.

Aradan çok zaman geçti.

Şimdiyse üniversiteli ve bir gönüllü olarak otobüse biniyorum.

Bir gönüllü gözüyle bakacağım.

Zamanında bana başka abilerim, ablalarım yaptığı her şeyi ben de başkalarına yapmayı çok istedim. Ve bu kadar uzun yolları saatlerce kendinden feragat ederek karşılığında aldıkları hiç bir şey olmadığı halde canla başla uğraşan bu insanlar çok farklıydı. Kalpleri çok güzel ve temizdi.

Keşke herkes onlar gibi olabilseydi.

Ve yol esnasında en büyük korkum ya başaramazsam?

Hep bu soru geçti aklımdan.

Ama ilk okulumuza gelince daha o otobüsten iner inmez şunu anladım ki hiçte zor değilmiş. Aksine çok kolaymış.

Otobüsten inerken elimde sadece bir çivi ve onlara karşılıksız verebileceğim bir sevgi. Belki de anahtarımız buydu. Çünkü sevginin önünde hangi zorluk durabilir. Ve öyle de oldu. Biranda bütün çocuklarla bir sevgi bağı oldu. Onlarla oyunlar oynadık. Belki hayatımızda oynamayacağımız oyunları bile oynadık. Sırf o çocukların yüzlerine bir gülümse daha katabilmek içindi tüm bu uğraşlarımız.

Tabi ben bunları yaparken biranda da kafamda eski günler canlandı, İLKİYAR'ın okulumuza geldiği günler. Bizim okulumuza geldikleri günler geçti kafamdan. Biz de tıpkı bu çocuklar gibi hemen bize sunulan bu güzel sevgiye hemen karşılık vermiştik. Şimdi nedeni daha iyi anlıyorum. Onlar gelene kadar kimse bize bu kadar değer vermedi. Kendilerini değersiz kılıp, bizleri değerli kıldı bu insanlar. Şimdi bu çocuklarda hayatları boyunca verilmeyen bu sevgiyi görünce bizlere daha da sıkı sarıldılar. Bir yanları mutluydu hemde çok mutluydu.

ilkayar'larımızın geleceğine güzellikler katmak için belki bir kitap için, belki anısını yaşatmak istediğiniz büyüğünüz için bir kitaplık, belki de daha fazlası için
İş bankası ODTÜ şubesi (4229) 706968 TL TR26 0006 4000 0014 2290 7069 68;
Euro Hesabı: TR920006400000242293507426
Dolar Hesabı: TR910006400000242293576217 (Hesap sahibi İLKİYAR)
Lütfen bağışımızın açıklama kısmına isminizi mutlaka lütfen belirtin...

Ama bir yanları ise yıkıntılar içindeydi.
Bizim hiç gitmemizi istemiyorlardı.
Ben de aynı şeyleri düşünmüştüm.
Buruk bir mutluluk yaşıyordu çocuklar.
Ama gene de hayatlarındaki en güzel günü yaşıyorlardu.
Belki hepsini çıkaramayabiliriz yaşadıkları karanlığın içinden ama deniz yıldızı misali.

Bizler biliyoruz ki bu ülkeyi oyuncular, şarkıcılar kurtarmayacak.
Bu ülkeyi kıyıda köşede kalmış olan çocuklar kurtaracak.
Çokta akıllı çocuklar vardı.
Ama kendilerine güveni olmayan çocuklarda çoktu.
Onları çok iyi anlayabiliyordum.
Onların gözlerindeki korkuyu, utanmayı, sevinmeyi görebiliyordum.
Onlar gibi yatılı okuduğumu söylediğimde gözlerindeki o heyecanı

Artık yurt dışından kolaylıkla kredi kartıyla İLKİYAR'a bağış yapmanız mümkün ABD'de iseniz anında da vergi iadesi için gerekli belge e-posta ile adresinize geliyor. Turkish Philanthropy Funds aracılığı ile bağışınız bize ulaşıyor, 23 nisan ve diğer projelerde kullanılıyor... Bir defalık veya düzenli bağış için Bağlantı adresi: <https://turkishphilanthropyfunds.givecorps.com/projects/10593-lk-ret-m-okullarina-yardim-vakfi-lkyar-19-anadolu-dan-b-r-demet-ek-projes>
Eğer "çek" gönderilmek istenirse:
"çek"i Turkish Philanthropy Funds adına, İlkıyar Vakfı için olduğu not edilerek Turkish Philanthropy Funds - 216 E. 45th Street Fl.7 New York, NY 10017 adresine yollanmalı.

gördüğüm zaman daha da mutlu oluyordum. Çünkü bir umut oluyordu çocuklara. İçinde o kadar hayal biriktirip ama cesareti olmayanlara cesaret oluyordu. Hatta böyle gelip bana soru soruyorlardı.

“Bizler nasıl başarabiliriz?” diye.

Bunlar çok başkaydı.

Bu duyguları hiç bir şeye değişmem.

O çocukların yüzüne koyduğumuz küçücük bir gülümsemeyi bile milyonlara değişmem. Asıl zenginlik buymuş.

Birkez daha ilkyarda bunu gördüm.

Artık bir gönüllü olarak anladım ki ne çok uğraşıyorlarmış bizim için abi ve ablalarımız. Ne kadar da büyük emek veriyorlarmış meğerse. Görüldüğü kadar kolay değilmiş bu iş. Bir emek var hemde çok büyük bir emek.

Yorgun dahi olsalar yüzeylerindeki gülümseyi hiç eksik etmiyorlarmış.

Karşılıksız sevgi verildiği zaman hiç bir çocuk bu sevgiyi karşılıksız bırakmaz. Biz onlara bir adım gidiyorsak onlar bize on adım geldiler.

Bu işin anahtarı sevgiymiş.

Karanlıkları aydınlık yapacak tek şeyde sevgi.

İnsan sevince cesareti de buluyor, kendinde başaracak kuvveti de buluyor.

İlkyara ne kadar teşekkür etsem de az kalır.
Böyle güzel bir iş için uğraş vermek çok önemli.
Ben ve benim gibilere bir umut oluyorlar.

Hilal Şahin
Kırıkkale Ün. Tarih

www.ilkyar.org.tr ilkyar.yonetim@gmail.com

izlenimleri dostlarınızla paylaşıp onları üye yaparak (eposta adreslerini bize yolluyarak), mesajlarınızda "link" vererek ilkyar'ın tanınırlığını arttırabilirsiniz, ancak başka amaçlarla ilkyar izlenimlerindeki ve sitesindeki resimlerin izinsiz kullanılmaması gerektiğini hatırlatın lütfen...